

“This Is My Gospel”—“This Is My Church”

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

„Toto je evangelium mé“ – „Toto je církev má“

Starší Dale G. Renlund
Kvorum Dvanácti apoštolů

October 2024 general conference

This is the Savior's gospel, and this is His Church (see 3 Nephi 27:21; Mosiah 26:22; 27:13). The combination of the two is powerful and transformative.

For centuries, black powder was the most powerful explosive available. It could launch cannon balls, but it wasn't effective for most mining and road construction projects. It was just too weak to shatter rock.

In 1846 an Italian chemist named Ascanio Sobrero synthesized a new explosive, nitroglycerin. This oily fluid was at least a thousand times more powerful than black powder. It could easily shatter rock. Unfortunately, nitroglycerin was unstable. If you dropped it from a small height, it'd blow up. If it got too hot, it'd blow up. If it got too cold, it'd blow up. Even placed in a cool, dark room and left alone, it'd eventually blow up. Most countries banned its transportation, and many banned its manufacture.

In 1860 a Swedish scientist named Alfred Nobel began trying to stabilize nitroglycerin. After seven years of experimentation, he achieved his goal by absorbing nitroglycerin into a nearly worthless substance known as diatomaceous earth, or kieselguhr. Kieselguhr is a porous rock that can be crumbled into a fine powder. When mixed with nitroglycerin, kieselguhr absorbs the nitroglycerin, and the resultant paste can be shaped into “sticks.” In this form, nitroglycerin was much more stable. It could be safely stored, transported, and used with undiminished explosive power. Nobel named the combination of nitroglycerin and kieselguhr “dynamite.”

Dynamite changed the world. It also made

Toto je Spasitelovo evangelium a toto je Jeho Církev (viz 3. Nefi 27:21; Mosiáš 26:22; 27:13). Spojení těchto dvou prvků je mocné a proměňující.

Po staletí byl černý střelný prach nejsilnější dostupnou výbušninou. Dokázal odpalovat dělové koule, ale nebyl účinný pro většinu těžebních a silničních stavebních projektů. Byl zkrátka příliš slabý na to, aby dokázal roztříštit skálu.

V roce 1846 italský chemik Ascanio Sobrero vyrobil novou výbušninu, nitroglycerin. Tato olejovitá kapalina byla nejméně tisíckrát silnější než střelný prach. Snadno dokázala roztříštit skálu. Naneštěstí byl ale nitroglycerin nestabilní. Kdybyste ho upustili z malé výšky, explodoval by. Kdyby se příliš zahřál, explodoval by. Kdyby se příliš ochladil, explodoval by. Dokonce kdyby byl umístěn do chladné, tmavé místnosti a ponechán jen tak, nakonec by explodoval. Většina zemí zakázala jeho přepravu a mnohé zakázaly i jeho výrobu.

V roce 1860 začal švédský vědec Alfred Nobel zkoušet nitroglycerin stabilizovat. Po sedmi letech experimentování dosáhl svého cíle tím, že absorboval nitroglycerin do téměř bezcenné látky známé jako křemelina. Křemelina je porézní hornina, kterou lze roztříštit na jemný prášek. Když ji s nitroglycerinem smícháme, křemelina ho absorbuje a výslednou pastu lze vytvarovat do „tyček“. V této formě byl nitroglycerin mnohem stabilnější. Mohl se bezpečně skladovat, přepravovat a používat s nezmenšenou výbušnou silou. Nobel pojmenoval tuto směs nitroglycerinu a křemeliny slovem „dynamit“.

Dynamit změnil svět. A Nobel díky němu

Nobel wealthy. Without a stabilizer, nitroglycerin was just too hazardous to be commercially valuable, as Ascanio Sobrero found out. By itself, as I mentioned, kieselguhr was of little value. But the combination of the two components made dynamite transformative and precious.

In a similar way, the combination of the gospel of Jesus Christ and The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints provides powerful and transformative benefits for us. The gospel is perfect, but a divinely commissioned church is required to preach it, maintain its purity, and administer its sacred ordinances with the Savior's power and authority.

Consider the combination of the Savior's gospel and His Church as established by the Book of Mormon prophet Alma. The Church was responsible for preaching "nothing save it were repentance and faith on the Lord, who [would redeem] his people." Using God's authority, the Church was responsible for administering the ordinance of baptism "in the name of the Lord, as a witness [of entering] into a covenant with him [to] serve him and keep his commandments." The people who were baptized took on themselves the name of Jesus Christ, joined His Church, and were promised great power through an outpouring of the Spirit.

People flocked to the Waters of Mormon to hear Alma preach the gospel. Though they revered those waters and the surrounding forests, the Lord's Church was not a location or a building, nor is it today. The Church is simply ordinary people, disciples of Jesus Christ, gathered and organized into a divinely appointed structure that helps the Lord accomplish His purposes. The Church is the instrument through which we learn the central role of Jesus Christ in Heavenly Father's plan. The Church offers the authoritative way for individuals to participate in ordinances and make lasting covenants with God. Keeping those covenants draws us closer to God, gives us access to His power, and transforms us into who He intends us to become.

Just as dynamite without nitroglycerin is unremarkable, the Savior's Church is special only if it is built on His gospel. Without the Savior's gospel and the authority to administer the ordinances thereof, the Church isn't exceptional.

Without the stabilizing effect of kieselguhr, nitroglycerin had limited value as an explosive.

také zbohatl. Bez stabilizátoru byl nitroglycerin příliš nebezpečný na to, aby byl komerčně považován za cenný, jak zjistil Ascanio Sobrero. A jak jsem řekl, křemelina byla sama o sobě téměř bezcenná. Avšak spojením těchto dvou složek získal dynamit schopnost proměnit společnost a stal se cenným artiklem.

V podobném smyslu poskytuje spojení evangelia Ježíše Krista a Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů mocné a proměňující přínosy pro nás. Evangelium je dokonalé, ale od božsky pověřené církve je požadováno, aby ho kázala, udržovala ho v čistotě a vykonávala jeho posvátné obřady se Spasitelovou mocí a pravomocí.

Zamyslete se nad spojením Spasitelova evangelia a Jeho Církve, jak to vysvětlil prorok Alma v Knize Mormonově. Církev byla zodpovědná za to, aby nebylo kázáno nic „kromě pokání a víry v Pána, který [vykoupí] svůj lid“. Církev byla na základě Boží pravomoci zodpovědná za vykonávání obřadu křtu „ve jménu Páně na svědectví...“, že [lidé vstupují] do smlouvy s ním, že mu [budou] sloužiti a že [budou] zachovávatí přikázání jeho“. Lidé, kteří byli pokřtěni, na sebe vzali jméno Ježíše Krista, vstoupili do Jeho Církve a byla jim slíbena veliká moc díky tomu, že Pán na ně bude vylévat Ducha.

Lidé se shromáždili u vod Mormonu, aby si vyslechli Almu kázat evangelium. Přestože tyto vody a okolní lesy chovali v úctě, Pánova Církev nebyla jen místem či budovou, a není jimi ani dnes. Církev jsou zkrátka obyčejní lidé, učedníci Ježíše Krista, shromáždění a zorganizovaní do božsky stanovené struktury, která pomáhá Pánu uskutečňovat Jeho záměry. Církev je nástrojem, jehož prostřednictvím se učíme o ústřední roli Ježíše Krista v plánu Nebeského Otce. Církev poskytuje pravomocný způsob, jak se mohou jednotlivci účastnit obřadů a uzavírat trvalé smlouvy s Bohem. Dodržování těchto smluv nás přibližuje k Bohu, poskytuje nám přístup k Jeho mocí proměňuje nás v to, čím se podle Jeho záměru máme stát.

Tak jako dynamit bez nitroglycerinu není ničím pozoruhodný, je Spasitelova Církev výjimečná jedinečně tehdy, je-li postavena na Jeho evangeliu. Bez Spasitelova evangelia a pravomoci vykonávat jeho obřady není Církev ničím výjimečná.

Nitroglycerin měl bez stabilizačního účinku křemeliny jako výbušnina jen omezenou cenu.

As history has shown, without the Lord's Church, humanity's understanding of His gospel was likewise unstable—prone to doctrinal drift and subject to the influence of different religions, cultures, and philosophies. An amalgamation of those influences has been manifested in every dispensation leading up to this last one. Though the gospel was initially revealed in its purity, the interpretation and application of that gospel gradually took on a form of godliness that lacked power because the divinely authorized framework was absent.

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints enables access to God's power because it is authorized by Him both to teach the doctrine of Christ and to offer the gospel's saving and exalting ordinances. The Savior yearns to forgive our sins, help us access His power, and transform us. He suffered for our sins and longs to pardon us from the punishment that we otherwise would deserve. He wants us to become holy and be perfected in Him.

Jesus Christ has the power to do this. He didn't simply sympathize with our imperfection and lament our eternal condemnation in consequence of sin. No, He went beyond that, infinitely beyond that, and restored His Church to enable access to His power.

The core of the gospel that the Church teaches is that Jesus Christ bore "our griefs, and carried our sorrows." He had "laid on him the iniquity of us all." He "endured the cross," broke "the bands of death," "ascended into heaven, and ... sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy." The Savior did all this because He loves His Father and He loves us. He has already paid the infinite price so He can "[claim] all those who have faith in him [and advocate]" for them—for us. Jesus Christ wants nothing more than for us to repent and come unto Him so that He can justify and sanctify us. In this desire, He is relentless and unwavering.

The access to God's covenantal power and His covenantal love is through His Church. The combination of the Savior's gospel and His Church transforms our lives. It transformed my maternal grandparents. My grandfather Oskar Andersson worked in a shipyard on Högmarsö, an island in the Stockholm archipelago. His wife, Albertina, and their children lived on the Swedish mainland. Once every two weeks, on Saturday, Oskar rowed his boat home for the week-

Jak ukázala historie, bez Pánovy Církve bylo lidské porozumění Pánovu evangeliu rovněž vratké – náchylné k naukovým změnám a podléhající vlivu různých náboženství, kultur a filosofí. Prolínání těchto vlivů se projevovalo v každé dispensaci vedoucí až k této poslední. Ačkoli evangelium bylo původně zjeveno ve své čistotě, jeho výklad a uplatňování postupně získaly podobu božskosti, která postrádala moc, protože chyběl božsky schválený rámec.

Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů umožňuje přístup k Boží moci, protože Bůh ji opravňuje jak k tomu, aby učila nauce Kristově, tak k tomu, aby poskytovala obřady evangelia nezbytné pro spasení a oslavení. Spasitel si velmi přeje nám odpouštět hříchy, pomáhat nám získat přístup ke své moci a proměňovat nás. Trpěl za naše hříchy a touží nám odpustit trest, který bychom si jinak zasloužili. Přeje si, abychom se stali svatými a byli v Něm zdokonalováni.

Ježíš Kristus má moc toto vše učinit. Nejde jen o to, že by soucítit s našimi nedokonalostmi naříkal nad naším věčným zatracením v důsledku hříchu. Ne, On šel ještě dál, nekonečně dál, a znovuzřídil svou Církev, aby umožnil přístup ke své moci.

Jádrem evangelia, kterému Církev učí, je to, že Ježíš Kristus „nemoci naše vzal, a bolesti naše vlastní on nesl“. „Uvalil na [sebe] nepravosti všech nás.“ „Strpěl kříž“, „zlomil“, „pouta smrti“, „vystoupil do nebe a usedl na pravici Boží, aby u Otce vyžádal své právo milosrdenství“. Spasitel toto vše udělal proto, že miluje svého Otce a miluje nás. On již onu nekonečnou cenu zaplatil, takže si může činit nárok na „všechny ty, kteří v něho mají víru,“ a přimlouvá se za ně – za nás. Ježíš Kristus si nepřeje nic jiného, než abychom činili pokání a přišli k Němu, aby nás mohl ospravedlnit a posvětit. V této touze je neúnavný a neochvějný.

Přístup k Boží smluvní moci a k Jeho smluvní lásce získáváme prostřednictvím Jeho Církve. Spojení Spasitelova evangelia a Jeho Církve nám proměňuje život. Proměnilo i mé prarodiče z matčiny strany. Můj dědeček Oskar Andersson pracoval v loděnici na ostrově Högmarsö ve Stockholmském souostroví. Jeho manželka Albertina a jejich děti žily ve švédském vnitrozemí. Jednou za čtrnáct dní, v sobotu, přivesloval Oskar na lodi na víkend domů, načež v neděli večer se

end before returning to Högmarsö on Sunday evening. One day, while on Högmarsö, he heard two American missionaries preach the restored gospel of Jesus Christ. Oskar felt that what he heard was pure truth, and he was filled with unspeakable joy.

The next time he returned home, Oskar excitedly told Albertina all about the missionaries. He explained that he believed what they taught. He asked her to read the pamphlets they had given him, and he told her that he didn't think that any of their future children should be baptized as infants. Albertina was furious and threw the pamphlets on the rubbish heap. Not much was said between them before Oskar returned to work on Sunday evening.

As soon as he was gone, Albertina retrieved those pamphlets. She carefully compared their doctrine with the teachings in her well-worn Bible. She was astonished to feel that what she read was true. The next time Oskar returned home, he received a warm welcome, as did the copy of the Book of Mormon he brought with him. Albertina eagerly read, again comparing the doctrine to that in her Bible. Like Oskar, she recognized pure truth and was filled with unspeakable joy.

Oskar, Albertina, and their children moved to Högmarsö to be close to the few Church members there. A week after Oskar and Albertina were baptized in 1916, Oskar was called to be the group leader on Högmarsö. Like many converts, Oskar and Albertina faced criticism because of their new faith. Local farmers refused to sell them milk, so Oskar rowed across the fjord every day to purchase milk from a more tolerant farmer.

Yet during the ensuing years, Church membership on Högmarsö increased, in part because of Albertina's powerful testimony and burning missionary zeal. When the group became a branch, Oskar was called as the branch president.

Members of that Högmarsö branch revered that island. This was their Waters of Mormon. This was where they came to a knowledge of their Redeemer.

Over the years, as they kept their baptismal covenant, Oskar and Albertina were transformed by the power of Jesus Christ. They longed to make more covenants and receive their temple blessings. To obtain those blessings, they permanently emigrated from their home in Sweden to

opět vrátil na Högmarsö. Když byl jednou na Högmarsö, uslyšel dva americké misionáře kázat znovuzřízené evangelium Ježíše Krista. Oskar pocítil, že to, co slyší, je čistá pravda, a byl naplněn nevýslovnou radostí.

Když při další příležitosti přijel domů, nadšeně vyprávěl o misionářích své Albertině. Zmínil také, že tomu, čemu učili, věří. Požádal ji, aby si přečetla letáky, které mu dali, a řekl jí, že podle něj by žádné jejich budoucí děti neměly být pokřtěny jako nemluvňata. Albertina se celá rozohnila a vyhodila letáky do odpadků. Než Oskar v neděli večer vyrazil zpět do práce, moc si toho neřekli.

Jakmile odjel, Albertina letáky z odpadků vydala. Pečlivě porovnávala jejich nauku s učením ve své opotřebované Bibli. S úžasem pocítila, že to, co čte, je pravdivé. Když se Oskar příště vrátil domů, dostalo se jemu i výtisku Knihy Mormony, který s sebou přivezl, vřelého přivítání. Albertina ji dychtivě četla a znovu porovnávala nauku se svou Biblí. Stejně jako Oskar i ona rozpoznala čistou pravdu a byla naplněna nepopsatelnou radostí.

Oskar, Albertina a jejich děti se přestěhovali na ostrov Högmarsö, aby byli nablízku několika málo tamějším členům Církve. Týden poté, co byli Oskar a Albertina v roce 1916 pokřtěni, byl Oskar povolán vedoucím skupiny na Högmarsö. Oskar i Albertina čelili, tak jako mnozí jiní obrácení, kvůli své nové víře kritice. Místní farmáři jim odmítali prodávat mléko, a tak Oskar každý den vesloval přes celý fjord, aby kupoval mléko od tolerantnějšího farmáře.

Během následujících let však počet členů Církve na ostrově Högmarsö rostl, částečně i díky Albertinině mocnému svědectví a velkému misionářskému zápalu. Když se ze skupiny stala odbočka, Oskar byl povolán presidentem odbočky.

Členové odbočky Högmarsö chovali tento ostrov v úctě. Byly to jejich vody Mormonu. Právě tam došli poznání svého Vykupitele.

V průběhu let, zatímco Oskar a Albertina dodržovali svou křestní smlouvu, byli proměněni mocí Ježíše Krista. Toužili uzavřít další smlouvy a obdržet chrámová požehnání. Aby tato požehnání získali, přestěhovali se v roce 1949 natrvalo ze svého domova ve Švédsku do Salt Lake City.

Salt Lake City in 1949. Oskar had served as the leader of the members on Högmarsö for 33 years.

The combination of nitroglycerin and kieselguhr made dynamite valuable; the combination of the gospel of Jesus Christ and His Church is beyond price. Oskar and Albertina heard about the restored gospel because a prophet of God had called, assigned, and sent missionaries to Sweden. By divine commission, missionaries taught the doctrine of Christ and by priesthood authority baptized Oskar and Albertina. As members, Oskar and Albertina continued learning, developing, and serving others. They became Latter-day Saints because they kept the covenants they made.

The Savior refers to The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints as “my church” because He commissioned it to accomplish His purposes—preaching His gospel, offering His ordinances and covenants, and making it possible for His power to justify and sanctify us. Without His Church, there is no authority, no preaching of revealed truths in His name, no ordinances or covenants, no manifestation of the power of godliness, no transformation into who God wants us to become, and God’s plan for His children is set at naught. The Church in this dispensation is integral to His plan.

I invite you to commit yourself more fully to the Savior, His gospel, and His Church. As you do so, you will find that the combination of the Savior’s gospel and His Church brings power into your life. This power is far greater than dynamite. It’ll shatter the rocks in your way, transform you into an inheritor in God’s kingdom. And you will be “filled with that joy which is unspeakable and full of glory.” In the name of Jesus Christ, amen.

Oskar sloužil jako vedoucí členů na ostrově Högmarsö 33 let.

Spojení nitroglycerinu a křemeliny učinilo dynamit cenným artiklem; spojení evangelia Ježíše Krista a Jeho Církve je neocenitelné. Oskar a Albertina se doslechli o znovuzříženém evangeliu díky tomu, že prorok Boží povolal, přidělil a poslal misionáře do Švédska. Misionáři učili na základě božského pověření Kristově nauce a poté kněžskou pravomocí Oskara a Albertinu pokřtili. Oskar a Albertina se jako členové dál učili, rozvíjeli se a sloužili druhým. Stali se Svatými posledních dnů, protože dodržovali smlouvy, které uzavřeli.

Spasitel hovoří o Církvi Ježíše Krista Svatých posledních dnů jako o své církvi, protože ji pověřil tím, aby naplňovala Jeho záměry—kázat Jeho evangelium, poskytovat Jeho obřady a smlouvy a umožňovat, aby nás Jeho moc ospravedlňovala a posvěcovala. Bez Jeho Církve není žádná pravomoc, žádné kázání zjevených pravd v Jeho jménu, žádné obřady ani smlouvy, žádné projevování moci božskostianů žádné proměňování v to, čím Bůh chce, abychom se stali, a plán Boha pro Jeho děti je v podstatě k ničemu. Církev v této dispensaci je v Jeho plánu nedílným prvkem.

Vyzývám vás, abyste se v plnější míře oddali Spasiteli, Jeho evangeliu a Jeho Církvi. Když tak učiníte, zjistíte, že spojení Spasitelova evangelia a Jeho Církve vám do života přináší moc. Tato moc je mnohem silnější než dynamit. Roztříští skály, které vám stojí v cestě, a promění vás v dědice v Božím království. A vy budete „naplněni onou radostí, jež je nevyslovitelná a plná slávy“. Ve jménu Ježíše Krista, amen.